ആധുനികതാവാദ നിരൂപണത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയം: തെരഞ്ഞെടുത്ത നിരൂപകരെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള പഠനം

ശ്രുതി. ടി
ഗവേഷക.
സാഹിത്യപഠനം.
തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ-മലയാള സർവകലാശാല.
sruthimazha@gmail.com

സംഗ്രഹം

ആധുനികതാവാദത്തെ കേവലം ഒരു സംജ്ഞയായി പരിഗണിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. കല സാഹിത്യപ്രവണതയെ കുറിക്കുന്ന പദം എന്ന രീതിയിലാണ് ആധുനികതാവാദത്തിന്റെ രൂപീകരണം. ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ സൃഷ്ടി, കാലഘട്ടം എന്നുള്ള അടയാളപ്പെടുത്തലിനേക്കാൾ ഒരു മനോഭാവം എന്നുള്ള പദമാണ് ആധുനികതാവാദത്തിന് അനുയോജ്യം. കലയെ സൈദ്ധാന്തികമായി അടയാളപ്പെടുത്തുവാൻ ആധുനികതാവാദം സഹായിക്കുന്നു. ഇമ്പ്രഷനിസം, പോസ്റ്റ് ഇമ്പ്രഷനിസം, ഫ്യൂച്ചറിസം, ക്യൂബിസം, ദാദായിസം തുടങ്ങി പല സാഹിത്യസമീപനങ്ങളും ആധുനികതാവാദത്തെ സ്വാധീനിച്ചു. കഥ, കവിത, നോവൽ, നാടകം, നിരൂപണം തുടങ്ങി ലോക സാഹിത്യത്തെ ആധുനികതാവാദദർശനങ്ങൾ സ്വാധീനിച്ചു.

മലയാള നിരൂപണത്തിൽ ആധുനികതാവാദം എങ്ങനെ ഇടപെടലുകൾ നടത്തി എന്നാണ് ഈ പഠനത്തിലൂടെ വിശകലനം നടത്തുന്നത്. കെ.പി അപ്പൻ, ആഷാമേനോൻ, നരേന്ദ്രപ്രസാദ്, വി. രാജകൃഷ്ണൻ തുടങ്ങിയവരുടെ നിരൂപണങ്ങളെ ഈ പഠനത്തിന്റെ ഭാഗമായി വിശകലനം ചെയ്യുന്നു.

താക്കോൽ വാക്കുകൾ : ആധുനികതാവാദം, അസ്തിത്വവ്യഥ, സർഗാത്മകത, ലൈംഗികത.

ആമുഖം

ആധുനികതാവാദസാഹിത്യം മലയാളത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു നവഭാവുകത്വ പരിണാമമായിരുന്നു. നിലവിലുള്ളതിൽ നിന്ന് പൂർണമായി മാറികൊണ്ടും രചനാശൈലിയിലും പ്രമേയത്തിലും പുതുമ നിറച്ചുകൊണ്ടും കഥ, കവിത, നോവൽ, നാടകം തുടങ്ങി സാഹിത്യത്തി

ന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും മാറ്റം പ്രകടമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് ആധുനികതാവാദം രൂപപ്പെട്ടത്. വൈയക്തികമായ അവസ്ഥകളെ കൃത്യമായി ഉൾക്കൊണ്ട് അതിനെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന തരത്തിലുള്ള രചനകൾ ആധുനികതാവാദസാഹിത്യത്തിന്റെ ഭാഗമായി. ആൾക്കൂട്ടത്തിലായിരിക്കുമ്പോഴും ഏകാകിയായ മനുഷ്യനെ സാഹിത്യം ചിത്രീകരിച്ചു. മനസിന്റെ ഉൾപ്പിരിവുകളിലേക്ക് ആഴത്തിൽ ഇറങ്ങിച്ചെന്നു. സമൂഹവുമായിട്ടുള്ള സംവേദനത്തിനപ്പുറത്തേക്ക് മനുഷ്യൻ അവനോട് തന്നെ സംസാരിക്കുന്നതിനെ സർഗാത്മകമായി രേഖപ്പെടുത്തി. ലൈംഗികത, സ്വത്വപ്രതിസന്ധി, അന്യതാബോധം, ശൂന്യതാബോധം തുടങ്ങി മലയാളിക്ക് പരിചയമില്ലാത്ത തുറന്നെഴുത്തുകളെ ആധുനികതാവാദ മലയാളസാഹിത്യംസ്വീകരിച്ചു.

ഇത്തരം സാഹിത്യസമീപനങ്ങളെ പൂർണമായി ഉൾകൊള്ളാൻ പറ്റാത്ത ഒരു ആസ്വാദന പരിസരവും ഇതിന്റെ ഭാഗമായി രൂപംകൊള്ളുകയും പെട്ടെന്നുള്ള ഭാവുകത്വപരിണാമത്തെ അവർ നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്തു. പല രീതിശാസ്ത്രങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് ഇത്തരം എഴുത്തുകളെ രൂക്ഷമായി എതിർത്തു. ലൈംഗികതക്കും സ്വത്വപ്രതിസന്ധികൾക്കും അമിതമായ പ്രാധാന്യം കൊടുത്ത് ഒരു തലമുറയെ പ്രതിസന്ധിയിലകപ്പെടുകയാണ് ആധുനികതാ വാദസാഹിത്യകാരൻ ചെയ്യുന്നതെന്ന് ഇതിനെ എതിർക്കുന്നവർ വാദിച്ചു. കലയും സാഹിത്യവും സമൂഹത്തിന്റെ പുരോഗതിക്ക് ആയിരിക്കണമെന്നും സാഹിത്യം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത് സമൂഹനവോത്ഥാനമാകണമെന്നും ഇക്കൂട്ടർ വാദിച്ചു.

എന്നാൽ ഇതിൽ നിന്നും ഭിന്നമായി ആധുനികതാവാദസാഹിത്യത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുവാനും കൃത്യമായ രീതിയിൽ വായനക്കാരോട് സംവദിക്കാനും തയ്യാറായ നിരൂപകരും ഉണ്ടായി. ഇവർ ആധുനികതാവാദസാഹിത്യത്തോട് പൂർണമായും അനുകൂലനിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചു. ജാഗ്രതയോടും സൂക്ഷ്മതയോടും കൂടി ഇവർ ആധുനികതാവാദസാഹിത്യത്തെ വിശകലനം ചെയ്തു. ഇത്തരം എഴുത്തുകളെ ഉൾക്കൊള്ളുവാനും വിശകലനം ചെയ്യുവാനും നിലവിലുള്ള നിരൂപണ സമ്പ്രദാങ്ങളിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായി പുതിയൊരു നിരൂപണസമ്പ്രദായം ആവശ്യമാണെന്ന വാദവും അതിന് ആവശ്യമായ ബദൽ സമ്പ്രദായവും ഇവർ ആവിഷ്കരിച്ചു. അങ്ങനെ കുറേകൂടി സർഗ്ഗാത്മകവും സൗന്ദര്യാധിഷ്ഠിതവുമായ വിവിധ ദർശനങ്ങളെ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് ഒരു നവീനവിമർശനശാഖ രൂപംകൊണ്ടു. 'കെ.പി അപ്പൻ', 'ആഷാമേനോൻ', 'നരേന്ദ്രപ്രസാദ്', 'വി. രാജകൃഷ്ണൻ' എന്നിവർ ആധുനികതാവാദസാഹിത്യത്തോട് അനുകൂല നിലപാട് സ്വീകരിച്ചവരും വായനക്കാരെ ആധുനികതാവാദ നിലപാടുകളോട് അടുപ്പിക്കാൻ സഹായിച്ചവരുമാണ്.

ആധുനികതാവാദ ദർശനങ്ങളും മലയാള നിരൂപണവും

ആധുനികതാവാദസാഹിത്യത്തിലെ പ്രധാന വിഷയമായിരുന്നു ഏകാന്തതയും ഒറ്റപ്പെടലും. ഈ പ്രശ്നങ്ങളെ അപഗ്രഥിക്കുവാനായി അന്യവത്കരണത്തിന്റെയും ശൂന്യതാബോധത്തിന്റെയും അസ്തിത്വദർശനത്തിന്റെയും ചിന്തകൾ നിരൂപണത്തിൽ ആധുനികതാവാദനിരൂപകർ പ്രയോഗിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ അസ്തിത്വത്തിനേറ്റ കഠിനമായ ആഘാതങ്ങളെ ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നതാണ് ആധുനികതാവാദ സാഹിത്യമെന്ന വാദത്തെ ഊട്ടിയുറപ്പിക്കുന്ന രീതിയിലാണ് ഇവരുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ. "മറ്റാർക്കും വേണ്ടിയല്ല തനിക്കുവേണ്ടി വിരസമായ ഈ ഏകാന്തതയോടുള്ള പ്രതികാരമെന്നവണ്ണം ജീവിതം നൽകുന്ന മടുപ്പിൽ നിന്നും സ്വാതന്ത്ര്യം നേടുന്നതി

 ISSN: 2582 - 2594

നവേണ്ടി ലക്ഷ്യമില്ലാതെ, പങ്കാളികളില്ലാതെ രചനയുടെ ഉന്മാദമനുഭവിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം രഹസ്യമായി അയാൾ (എഴുത്തുകാരൻ) സൃഷ്ടിയിലേർപ്പെട്ടു." (1973:61) കെ.പി അപ്പന്റെ ഇത്തരം വാദങ്ങളെല്ലാം ആധുനികതാവാദസാഹിത്യകാരന്മാർ രചന നിർവ്വഹിക്കുന്നത് ഒറ്റപ്പെടലിൽ നിന്ന് രക്ഷ നേടാനാണ് എന്ന വാദത്തെ ഉറപ്പിച്ചു. 'ക്ഷോഭിക്കുന്നവരുടെ സുവിശേഷം' എന്ന ആദ്യ കൃതിയിൽ തന്നെ ജീവിതത്തിലെ പ്രശ്നം ജനിച്ചു പോയി എന്നതാണെന്ന് അദ്ദേഹം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ആധുനികതാവാദസാഹിത്യത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നമായി സാമൂഹികപുരോഗതി ലക്ഷ്യംവെക്കുന്നില്ല എന്ന് പറഞ്ഞവരെ കെ.പി അപ്പൻ കൃത്യമായി എതിർക്കുന്നുണ്ട്. "നഷ്ടപ്പെട്ട സാമൂഹിക വീക്ഷണം ആധുനികതയുടെ ഒരു പോരായ്മയാണെന്ന് എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടില്ല. അയഥാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം എഴുത്തുകാരനെ നീരാളിയെപോലെ പിടികൂടുമ്പോൾ സാമൂഹികവീക്ഷണം അസാദ്ധ്യമായിതീരുന്നു. അസ്തിത്വത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടി ശക്തിയെ ഉന്മാദം കൊള്ളിക്കുമ്പോൾ ജാതിയും മതവും സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങളും അയാൾക്ക് വിഷയമല്ലാതായി തീരുന്നു അന്യതാബോധത്തിന്റെ ദു:ഖമനുഭവിക്കുന്ന ഈ ദശാസന്ധിയിൽ എഴുത്തുകാരന് മതം മാത്രമല്ല, സകലവും മയക്കമരുന്നാണ്." (1973:65) അസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ എഴുത്തുകാരനിലും ആസ്വാദകനിലും ഒരുപോലെ കുടിയേറിയ സമയത്ത് സാമൂഹ്യാപഗ്രഥനം മാത്രമാകണം സാഹിത്യം എന്ന യാഥാസ്ഥിതിക കാഴ്ചപ്പാടിനെ എതിർത്തുകൊണ്ട് മനുഷ്യന്റെ അസ്തിത്വത്തിനു പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന രചനകളാണ് എഴുത്തിൽ വേണ്ടതെന്ന് കെ പി അപ്പനെ പോലുള്ള നിരൂപകർ വാദിച്ചു. നിങ്ങൾ എന്താണ് എന്ന് തെളിയിക്കേണ്ടത് നിങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കികൊണ്ടാവണമെന്ന് അസ്തിത്വവാദവക്താക്കൾ വാദിച്ചു. “അസ്തിത്വവാദം വ്യക്തികേന്ദ്രികൃതമായ തത്വശാസ്ത്രമാണ്. ശാസ്ത്രത്തിന് എതിരല്ലെങ്കിലും ഇതിന്റെ ശ്രദ്ധ ഒരു മനുഷ്യന്റെ സ്വത്വത്തിനും അർത്ഥത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള പരാക്രമത്തിലാണ്. അല്ലാതെ ബഹുജന സമൂഹത്തിന്റെ സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ ഉപരി വിപ്ലവത്തിനും അനുരൂപീകരണത്തിലും അല്ല” (1973:68). ഈ ഒരു വാദത്തെ കൃത്യമായി അവലംബിച്ചുകൊണ്ടാണ് 'മാറുന്ന മലയാള നോവൽ' എന്ന കൃതിയിൽ കെ പി അപ്പൻ ആധുനികതാവാദ നോവലുകളെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. 'ചെറുകഥയുടെ ഛന്ദസ്സ്' എന്ന കൃതിയിൽ കാഫ്കയുടെ സ്വത്വപ്രതിസന്ധികളെ വി. രാജകൃഷ്ണൻ വിശകലനവിധേയമാക്കുന്നു. 'എ ഹംഗർ ആർട്ടിസ്റ്റ്' എന്ന കാഫ്കയുടെ കഥ ഉദാഹരണമയെടുത്തുകൊണ്ട് എഴുത്തുകാരന്റെ അന്യവത്കരണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. "അങ്ങനെ കലയുടെ സ്വീകരണത്തിലും ഉപഭോഗത്തിലും വർത്തമാന കാലഘട്ടത്തിൽ വന്നുപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ജീർണ്ണതയും മുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥിതിയിൽ കഥാകാരൻ അനുഭവിക്കുന്ന ക്രൂരമായ അന്യവത്കരണവുമാണ് പ്രവാചക സാദൃശ്യമായ ഉൾക്കാഴ്ചയോടെ കാഫ്ക ഈ കഥയിൽ സംവേദനം ചെയ്തത്. (1997 : 25) ‘ആളൊഴിഞ്ഞ അരങ്ങ് ‘എന്ന കൃതിയിൽ അസ്തിത്വബോധത്തിന്റെ ഭാഗമായ ദുരന്തബോധം എങ്ങനെയെല്ലാം ആധുനിക കവികളിൽ വർത്തിക്കുന്നു എന്നത് സൂക്ഷ്മമായി വി. രാജകൃഷ്ണൻ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. ദുരന്തബോധവും മൃത്യുബോധവും അസ്തിത്വപ്രതിസന്ധിയുടെ ഭാഗമാണെന്നും അത് അവനവന്റെ നിലനിൽപ്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങളിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നുവെന്ന് വി. രാജകൃഷ്ണൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. (1997 : 18) ഇത്തരത്തിൽ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും വിവിധ ദർശങ്ങളെ ക്രോഡീകരിക്കുവാൻ വി.രാജകൃഷ്ണനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

നരേന്ദ്രപ്രസാദിന്റെയും ആഷാമേനോന്റെയും കൃതികളിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള വിവിധ നിരീക്ഷണങ്ങൾ പ്രകടമാണ്. മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ആധുനികതാവാദം അതിന്റെ പ്രഭാവം തുടങ്ങിയ ഘട്ടത്തിലാണ് നരേന്ദ്രപ്രസാദ് എഴുതി തുടങ്ങിയത്. ആധുനികതാവാദത്തിന്റെ രീതിശാസ്ത്രങ്ങളെ തന്റെ എഴുത്തിലേക്ക് സന്നിവേശിപ്പിക്കുവാൻ നരേന്ദ്രപ്രസാദിന് കഴിഞ്ഞു. അസ്തിത്വവാദം ഇത്രത്തോളം ആധുനികതാവാദമനുഷ്യനിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയതിനെ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ അപഗ്രഥിക്കുന്നു. "വികലവിശ്വാസങ്ങളും പരപ്പൻ ആദർശങ്ങളും മനുഷ്യകർമത്തോട് ബന്ധപ്പെടാതിരിക്കുകയും പൊതുമനുഷ്യനെക്കുറിച്ചുള്ള ഗീർവാണത്തിനു പ്രത്യേക മനുഷ്യന്റെ കാര്യത്തിൽ ഒരു പ്രസക്തിയുമില്ലാതിരിക്കുകയും വ്യക്തിത്വങ്ങൾ വിഭക്തിയും ശിഥിലവുമാവുകയും, സ്ഥാപനവും വ്യക്തിയും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷം വർധിക്കുകയും സ്വന്തം അദ്ധ്വാനം മനുഷ്യന് നേരെ എതിരായി തിരിയുകയും ചെയ്യുന്ന അനുഭവമുണ്ടായ എഴുത്തുകാരൻ അസ്തിത്വവാദത്തിന്റെ ആശയങ്ങളാൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ടതിൽ അത്ഭുതമില്ല. (1980 : 68) ഇത്തരത്തിൽ സൂക്ഷമായി സമൂഹചരിത്രത്തെ വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് എഴുത്തുകാരൻ ആധുനികതാവാദപരിസരത്തിൽ എങ്ങനെയാണു ദാർശനിക സമീപനങ്ങൾ തന്റെ എഴുത്തിൽ സന്നിവേശിപ്പിച്ചെതെന്നു നരേന്ദ്രപ്രസാദ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരുപാട് നിരീക്ഷണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തിൽ പ്രകടമാണ്. ജീവിതത്തെ കുറിച്ചുള്ള ചില സങ്കൽപ്പങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ജീവിതത്തെ അത്തരം സങ്കൽപ്പങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തമാക്കുവാൻ അസ്തിത്വവാദത്തിനു കഴിയുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു. "ജീവിതത്തെ അതീത സങ്കല്പനങ്ങളിൽ നിന്ന് വിമുക്തമാക്കാനാണ് അസ്തിത്വവാദം ശ്രമിക്കുന്നത്. ജനനത്തിൽ തുടങ്ങി മരണത്തിൽ ഒടുങ്ങുന്നതാണ് ജീവിതം. അത് മരണാനന്തരമുള്ള ഏതെങ്കിലും യാഥാർത്ഥ്യത്തെ എത്തിപ്പിടിക്കാനുള്ള താൽക്കാലിക ഘട്ടമല്ല.8" (1980 : 118) ഒ. വി വിജയന്റെയും കാക്കനാടന്റെയും രചനകളിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ദർശനങ്ങൾ എങ്ങനെയെല്ലാം സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നുണ്ടെന്ന് നരേന്ദ്രപ്രസാദ് വിശദീകരിക്കുന്നു. തുടർന്ന് വരുന്ന അധ്യായങ്ങളിൽ അത് വിശകലനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആധുനികതാവാദം മുന്നോട്ടു വെച്ച ദർശനങ്ങളെ കൃത്യമായി ഉൾക്കൊള്ളുവാനും അതിനോട് യോജിച്ചും വിയോജിച്ചും നിരൂപണം നടത്തുവാനും ഇവർക്ക് സാധിച്ചു.

ആധുനികതാവാദനിരൂപണത്തിലെ ഭാഷാസമീപനങ്ങൾ

നിലവിലുള്ള ഭാഷ സമീപനങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുകയും അവയെ നവീകരിച്ചുകൊണ്ട് പുതിയൊരു ഭാഷാശൈലി രൂപപ്പെടുത്തിയവരുമാണ് ആധുനികതാവാദ എഴുത്തുകാർ. മിത്തുകളും പ്രതീകങ്ങളും കൂടിച്ചേർന്ന ഭാഷ ചിത്രീകരണം സൗന്ദര്യാത്മകവും, സർഗ്ഗാത്മകവുമാക്കുവാൻ ആധുനികതാവാദ എഴുത്തുകാർക്ക് സാധിച്ചു. ഏകാന്തവും സങ്കീർണവുമായ ജീവിതത്തെ ചിത്രീകരിക്കുവാൻ നിലവിലെ യാഥാസ്ഥിതികഭാഷ പര്യാപ്തമല്ല എന്ന തിരിച്ചറിവിൽ കുറേക്കൂടി ആത്മഭാഷണപരമായി ഭാഷയെ രൂപപ്പെടുത്തി. ഈ രൂപപ്പെടലുകളെ കൃത്യമായി അടയാളപ്പെടുത്തുവാനും വിശകലനം ചെയ്യുവാനും ആധുനികതാവാദ നിരൂപകർക്കു സാധിച്ചു. "ഭാഷയുടെ അപര്യാപ്തത എഴുത്തുകാരനെ മൗനത്തിന്റെ ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. സാഹിത്യകാലയിൽ ഭാഷയിലൂടെ മാത്രമേ മൗനം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയൂ. ഭാഷയില്ലാതെ മൗനവുമില്ല." (1978 : 29) മൗനത്തിന്റെ ഭാഷയെപ്പോലും സൗന്ദര്യാത്മകമായി

ISSN: 2582 - 2594

വിവരിക്കുവാൻ കെ.പി. അപ്പനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എഴുത്തുകാരൻ ഭാഷ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു 'തിരസ്ക്കാരം' എന്ന കൃതിയിലൂടെ കെ.പി. അപ്പൻ വിശദീകരിക്കുന്നു. "എഴുത്തുകാരൻ അടിസ്ഥാനപരമായി ഭാഷ ജീവിയായതിനാൽ അയാൾ പുതിയ ഭാഷ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. ജന സമ്മതമായ ഭാഷയിൽ നിന്നുള്ള മോചനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന അയാൾ ഭാഷക്കുള്ളിലാണ് ഭാഷ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്." (2006:14) ഇത്തരത്തിൽ ഭാഷയെ സംബന്ധിക്കുന്ന പല നിരീക്ഷണങ്ങളും 'തിരസ്ക്കാരം', 'ക്ഷോഭിക്കുന്നവരുടെ സുവിശേഷം' 'മാറുന്ന മലയാള നോവൽ', കലഹവും വിശ്വാസവും തുടങ്ങിയ കൃതികളിലൂടെയെല്ലാം കെ.പി. അപ്പൻ മുന്നോട്ടുവെക്കുന്നു. തിരസ്ക്കാരത്തിൽ ഒരേ സമയം ഭാഷയെ പരീക്ഷണവസ്തുവാക്കുന്ന വഴി സംഹാരകനും സൃഷ്ടാവുമായി ത്തീരുന്നുവെന്നും ഇദ്ദേഹം നിരീക്ഷിക്കുന്നു. "ഭാഷയെ പരീക്ഷണവസ്തുവാക്കുന്ന എഴുത്തുകാരൻ സൃഷ്ടിയുടെ വേളയിൽ രണ്ടുതരം വ്യക്തിത്വം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. അയാൾ പദങ്ങളുടെ പഴയ അർത്ഥം നശിപ്പിക്കുന്ന സംഹാരകനായും, പദങ്ങൾക്ക് പുതിയ അർത്ഥം നല്കുന്ന സൃഷ്ടാവുമായിത്തീരുന്നു." (2006 : 38) ഇത്തരം സൃഷ്ടാവുമാവുന്ന എഴുത്തുകാരൻ നിഘണ്ടുവിനപ്പുറത്തേക്കുള്ള ഭാഷ പ്രയോഗിച്ചു ആർദ്രത, വൈകാരികത തുടങ്ങിയവയെ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് രചന നടത്തുമ്പോഴാണ് കൃതിക്ക് കുറേക്കൂടി മനുഷ്യമനസ്സിനെ സ്പർശിക്കുവാൻ പറ്റുന്നത്. ഭാഷയുടെ സർഗ്ഗാത്മകമായ പരിണാമത്തിനു സഹായിക്കുന്നത് എഴുത്തുകാരന്റെ ഇത്തരം പരീക്ഷണങ്ങളാണ് എന്ന് തിരസ്ക്കാരത്തിലൂടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. "ഭാഷ നിശ്ചലമായി നിൽക്കുന്ന വസ്തുവല്ല. മറ്റൊന്നായി തീരാൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാണത്. ഈ പരിണാമത്തിനു സഹായിക്കുന്നത് വാക്കുകളും അവയുടെ ഉറച്ചുപോയ അർത്ഥങ്ങളും നല്കുന്ന കഠിനമായ പരീക്ഷണങ്ങളെ നേരിട്ട്കൊണ്ടു എഴുത്തുകാരൻ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പദവിന്യാസവക്രതയാണ്." (2006 : 42).

നരേന്ദ്രപ്രസാദ് സഗ്ഗാത്മകമായി തന്റെ നിരൂപണങ്ങളിലൂടെ ഭാഷയെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. "ഉണർന്നു ദാഹിച്ചലറുന്ന വികാരത്തിന്റെ ഭാഷയാണ് പറങ്കിമലയിലെ ഭാഷ." (1986 : 47) കൃതിയോട് അടുത്തുകൊണ്ട് സർഗ്ഗാത്മകമായി നിരൂപണം നടത്തുവാൻ ഇവർക്ക് സാധ്യമായി എന്ന വസ്തുതയെ ഇത്തരം വാചകങ്ങൾ ഉൾകൊള്ളുന്നു. കഥ, കവിത, നോവൽ, നാടകം തുടങ്ങി എല്ലാ വ്യവഹാരത്തിലുൾപ്പെട്ട കൃതികളെയും ആധുനികതാവാദനിരൂപകർ വിശകലനത്തിന് വിധേയമാക്കി. സർഗ്ഗാത്മകമായി ഭാഷയെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് നിരൂപണത്തെ കൂടുതൽ മികച്ചതാക്കുവാൻ ആധുനികതാവാദ നിരൂപകർക്ക് സാധിച്ചു.

ആഖ്യാനശൈലിയിലെ പുതുമ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനായി ഭാഷയിലും ഘടനയിലും പുതിയ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തികൊണ്ട് നവീനഭാവുകത്വം പകരുവാൻ ആധുനികതാവാദസാഹിത്യത്തിന് സാധിച്ചു. ആ സാധ്യതയെ കൃത്യമായി ഉൾകൊണ്ടുതന്നെ നിരൂപണഭാഷയും നവീകരണത്തിന് വിധേയമായികൊണ്ട് ആശയത്തിലെ വിശാലതക്കൊപ്പം ഭാഷയിലെ ഭാവുകത്വപരിണാമത്തിനും തയ്യാറായി. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സർഗ്ഗാത്മകതയുടെ സൗന്ദര്യം ആധുനികതാവാദ നിരൂപണത്തിൽ പ്രകടമാണ്.

ലൈംഗികതയിലെ നവീനകാഴ്ചപ്പാടുകളും ആധുനികതാവാദ നിരൂപണവും.

ലൈംഗിതയെ സദാചാരത്തിന്റെ ഇരുണ്ട കണ്ണുകൾകൊണ്ട് നോക്കികാണാതെ കുറച്ചുകൂടി വിശാലമായും തുറന്ന മനസ്സോടുംകൂടി സ്വീകരിക്കുവാൻ ആധുനികവാദ സാഹിത്യകാരന്മാർക്ക്

കഴിഞ്ഞു. അതിനെ അതേ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ ആധുനികതാവാദ നിരൂപകർക്കും സാധിച്ചു. ലൈംഗികത മനുഷ്യ ജീവിതത്തിലെ അടിസ്ഥാന ചോദനയാണെന്നും അതിനെ ഉൾകൊണ്ട് കൂടി കൃതിയുടെ ഉള്ളിലേക്കിറങ്ങി ചെല്ലണമെന്നും ആധുനികതാവാദ നിരൂപകർ ഉറപ്പിച്ചു. ഒ.വി. വിജയന്റെ 'എട്ടുകാലി' എന്ന കഥയും മാധവിക്കുട്ടിയുടെ 'എന്റെ കഥ'യുമെല്ലാം പലരും കപടസദാചാര യുക്തികൾകൊണ്ട് പരിഹസിച്ചപ്പോൾ ഇത്തരം രചനകളെ കൃത്യമായി നിരൂപണം നടത്തുവാൻ കെ.പി. അപ്പനെ പോലുള്ള നിരൂപകർ തയ്യാറായി. "സന്മാർഗം എന്ന മുൻവിധിയോടെ ഉടയാടകൾ ഉരിഞ്ഞു കളഞ്ഞുകൊണ്ട് പാരമ്പര്യം വർത്തമാനചേതനയിൽ അടിച്ചേൽപ്പിച്ച പാപബോധത്തെ അവഹേളിക്കുവാനും സൃഷ്ടിയിലൂടെ തന്റെ ക്ഷോഭം പ്രകടിപ്പിക്കാനും വേണ്ടിയാണ എഴുത്തുകാർ സെക്സ് വിലക്കുകളെ മാനിക്കാതെ തുറന്നെഴുതുന്നത്." (1973 : 86) എഴുത്തിലേർപ്പെടുമ്പോൾ അത് ജൈവികമായ പ്രവർത്തനമാകുന്നു. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ തുറന്നെഴുതുകളും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഒരു എഴുത്തുകാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്യാവശ്യമാണ്. ബോധപൂർവമായ എഴുത്ത് പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ മാത്രമേ എഴുത്തിൽ സെക്സിനെ കുറിച്ചുള്ള അബദ്ധധാരണകൾ ഇല്ലാതാവൂ എന്ന വസ്തുതയെ സൂക്ഷ്മമായി തങ്ങളുടെ നിരൂപണത്തിലൂടെ പൊളിച്ചെഴുതുവാൻ ഇവർ തയ്യാറായി. ഇത്തരം പൊളിച്ചെഴുതുകൾ കലാസൃഷ്ടിയുടെ ഔന്നിത്യം ഇല്ലാതാക്കുമെന്ന വാദത്തെയും ലാഘവത്തോടെ തള്ളിക്കളയുവാൻ ഇവർക്ക് സാധിച്ചു. "മൻസോനി മലം ടിന്നിലാക്കി പ്രദർശിപ്പിച്ചു. വൈറ്റോ ആക്കാണോക്കി പരസ്യമായി സ്വയംഭോഗം നടത്തി. പോൾത്തേക്കോ സ്വന്തം പ്രതിമ നിർമിച്ചു ശവക്കല്ലറയിൽ അടച്ചു. ന്യൂമാൻ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഭീക്ഷണമായ ചിത്രമെഴുതി, ലിംഗഛേദനത്തിന്റെയും അവയവങ്ങൾ ചീന്തിക്കീറുന്നതിന്റെയും നടുക്കുന്ന മറ്റു ചിത്രങ്ങളെ കുറിച്ചും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ഇതൊക്കെ മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ കലാബോധം ഒരു കെട്ടുതിയുടെ വക്കിൽ നിൽക്കുകയാണെന്ന് എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടില്ല" (1973 : 91).

ഇത്തരത്തിലാണ് ലൈംഗികതയെ പൊതുവായി ആധുനികതാവാദസാഹിത്യവും അതിനെ സൂക്ഷ്മമായി വിശകലന വിധേയമാക്കിയ ആധുനികതവാദ നിരൂപണവും വിലയിരുത്തിയത്.

സൗന്ദര്യബോധവും സർഗാത്മകതയും

മറ്റുള്ള സാഹിത്യശാഖകളെ പോലെ നിരൂപണവും സർഗാത്മകമാണെന്നും പ്രയോഗങ്ങളും ആശയങ്ങളും വാക്കുകൾകൊണ്ട് സർഗ്ഗാത്മകമായിരിക്കണമെന്നും ആധുനികവാദ നിരൂപകർ വാദിച്ചു. വാക്കുകളും ആശയങ്ങളും അത്തരത്തിൽ സർഗാത്മകമാക്കികൊണ്ട് നിരൂപണം നടത്തി. 'പാണ്ഡവപുരം' എന്ന സേതുവിന്റെ നോവലിന്റെ ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന മഞ്ഞനിറത്തിന്റെ അർത്ഥം കെ.പി. അപ്പൻ വ്യാഖ്യാനം നടത്തിയത് ഇത്തരത്തിലുള്ള സൗന്ദര്യബോധത്തിന്റെ അടയാളമായെടുക്കാം. "മഞ്ഞപ്പൂക്കൾ, മഞ്ഞഭിത്തികൾ, മഞ്ഞകെട്ടിടങ്ങൾ, മഞ്ഞചായമടിച്ച മേൽക്കൂര, മഞ്ഞപ്പുക മേഘപടലം പോലെ തൂങ്ങി നിന്നു. മഞ്ഞപ്പുക ചെകുത്താനെപ്പോലെ വായ് പിളർന്നു. എന്നിങ്ങനെ വിവരണകലയിൽ നിരനിരയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന വർണ്ണ ബിംബങ്ങൾക്ക് ഈ നോവലിൽ വ്യത്യസ്തമായ അർത്ഥമാണുള്ളത്. പൊതുവെ മഞ്ഞനിറം വിരക്തിയുടെയും നിർഭാഗ്യത്തിന്റെയും ചിഹ്നമാണ്. എന്നാൽ സ്ത്രീയെ

ISSN: 2582 - 2594

സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ നിറം ലൈംഗികമായ അസ്ഥിരതയുടെയും പരപുരുഷാരതിയുടെയും അടയാളമാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പരപുരുഷാരതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നതിനാൽ ഈ വർണ്ണബിംബങ്ങൾ എന്ന ആശയത്തിന്റെ പരോക്ഷചിഹ്നങ്ങളായി തീരുന്നു." (1973 : 91) എന്ത് സൂക്ഷ്മമായിട്ടാണ് ഇവിടെ മഞ്ഞ നിറത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ച് വിശകലനം ചെയ്തത്. പാണ്ഡവപുരം വായിക്കുന്ന അതെ മാന്ത്രികതയോട്ടുകൂടി ഇവിടെ നിരൂപണവും വായിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു.

ശീർഷകങ്ങളിലെ സർഗ്ഗാത്മകത

ആധുനികതാവാദ നിരൂപണത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ സവിശേഷതയായി നിരൂപങ്ങളിലെ ശീർഷകങ്ങളെ വിലയിരുത്താവുന്നതാണ്. വി. രാജകൃഷ്ണന്റെ 'മൗനം തേടുന്ന വാക്ക് ' എന്ന കൃതിയിലെ വനങ്ങൾ കത്തിയെരിയുമ്പോൾ എന്ന നിരൂപണം ഈ ഭാഗത്തു പഠനവിധേയമാക്കുന്നുണ്ട്. കൃതിക്ക് കൊടുത്ത പേരായ 'മൗനം തേടുന്ന വാക്ക്' എന്നത് എത്ര വിശാലമായ അർത്ഥത്തെയാണ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. "ഇവിടെ ഞാൻ പരിശോധിക്കുന്നത് ആധുനികകാലഘട്ടത്തിലെ എഴുത്തുകാർ രൂപത്തിന്റെയും ഭാഷയുടെയും തലത്തിൽ ശൂന്യതാ ബോധത്തെ എങ്ങനെ ആവാഹിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്." (1987 : 11) "ഇവിടെ വി. രാജകൃഷ്ണൻ നിരീക്ഷണത്തിലൂടെ സർഗ്ഗാത്മകമായി നിരൂപണം സാധ്യമാക്കുക മാത്രമല്ല ചെയ്തത്. അതിനെ കൃത്യമായി വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 'ശൂന്യതാബോധം' ആധുനികവാദചിന്തകളുടെ പ്രബലസ്ഥാനത് നിലനിന്ന ഒരു ചിന്താധാരയാണ്. കഥ, കവിത, നോവൽ, നാടകം തുടങ്ങിയ എല്ലാ സാഹിത്യ രൂപങ്ങളിലും ശൂന്യതാ ബോധത്തിന്റെ യുക്തികൾ കൃത്യമായി ആവിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അത് ഏതെല്ലാം രീതിയിൽ എഴുത്തുകാർ അടയാളപ്പെടുത്തിയെന്നു വസ്തുനിഷ്ഠമായി അടയാളപ്പെടുത്തുമ്പോഴാണ് ആധുനികതാവാദ കാലഘട്ടനിരൂപണവും കൃത്യമാവുക. ഇവിടെ വി.രാജകൃഷ്ണൻ തന്റെ നിരൂപണത്തിലൂടെ അത്തരത്തിലുള്ള അടയാളപ്പെടുത്തൽ ചെയ്യുക മാത്രമല്ല, തന്റെ നിരൂപണത്തിന്റെ, പ്രധാന ലക്ഷ്യം തന്നെ ഇതിനെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുകയാണെന്നു എടുത്തുപറയുമ്പോൾ ആധുനികതാവാദനിരൂപണം ഇവരിൽ ഭദ്രമാണ് എന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് നമുക്ക് എത്താനാവും.

ആർ. നരേന്ദ്രപ്രസാദ് അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ കവിതകളെക്കുറിച്ച് നടത്തിയിട്ടുള്ള നിരൂപണ പഠനത്തിന് നൽകിയ തലക്കെട്ട് 'അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ സ്വപ്നസഞ്ചാരം' എന്നാണ്. "അയ്യപ്പ പണിക്കരുടെ കവിത സ്വപ്നചാരിത്ര്യത്തിന്റെ ലോകമാണ്. ബാഹ്യസംഭവങ്ങളെ ഹാസ്യവൽകരിച്ചു അയഥാർഥ്യങ്ങളാക്കുന്ന കവിതകളാണ് ഈ കവിതയുടെ പകൽ" (1999 : 39) ഇവിടെ ആർ. നരേന്ദ്രപ്രസാദ് കവിതകളെ കൃത്യമായി നിരൂപണം നടത്തുകയും അതിനെ പൂർണമായും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രീതിയിലുള്ള തലക്കെട്ട് നല്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്തരത്തിൽ വളരെ സൂക്ഷ്മമായിട്ടാണ് ആധുനികതാവാദ നിരൂപകർ സർഗ്ഗാത്മകതയെ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്. 'സമയബോധത്തിന്റെ സാഹസികയാത്രകൾ' എന്നാണ് കെ.പി. അപ്പൻ തന്റെ കവിതാ നിരൂപണത്തിനു നൽകിയിട്ടുള്ള തലക്കെട്ട്. കാലത്തെ കൃത്യമായി അടയാളപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് മലയാള കവിതയെ സൂക്ഷ്മമായി വിശദീകരിക്കുന്നു. "സംഗീതശില്പം പോലെ കവിതയും കാലത്തിൽ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കാവ്യരചനയുടെ കാലക്രമവും കാവ്യാസ്വാദന

ത്തിന്റെ കാലക്രമവും രണ്ടാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് വായനയിൽ പുതിയ അർത്ഥസന്ദിഗ്ധതകൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. വേറൊരു കാല ക്രമത്തിലേക്ക് സ്വയം മാറാൻ കഴിയുന്ന സൗന്ദര്യഭാവത്തിന്റെ കാലക്രമമാണ് രചനയുടെ വേളയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത്. (1996 : 65) "ഇവിടെയും തലക്കെട്ട് സർഗ്ഗാത്മകമാക്കുകമാത്രമല്ല ചെയ്യുന്നത്. അതിനെ കൃത്യമായി വിശകലനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഏതു സാഹിത്യകൃതിയും അതിന്റെ രചന നിർവഹിക്കുന്ന കാലത്ത് മാത്രമല്ല വായിക്കപ്പെടുന്നത്. അതിനുശേഷവും കാലത്തെ അതിജീവിച്ച് അത് വായിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ കാലഘട്ടങ്ങളുടെ താൽപ്പര്യങ്ങളെ അത് ഉൾക്കൊള്ളുന്നു എന്നാണ് അർഥം. സമൂഹത്തിന്റെ അഭിരുചികൾ, ചിന്താരീതികൾ എല്ലാം കാലം പോകുന്നതിനനുസരിച് മാറുന്നു. ഇത്തരം പ്രതിസന്ധികളെ അതിജീവിച്ച കൃതി വായിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ ആ കൃതിയിൽ കാലത്തെ അതിജീവിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്നതാണ്. ഒരു കൃതി, ചിന്താപദ്ധതികൾ, ഭാവന തുടങ്ങിയവയെല്ലാം കാലത്തെ അതിജീവിക്കുക എന്നത് ഒരർത്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഒരു സാഹസികയാത്ര തന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ തന്റെ കവിതാനിരൂപണത്തിന് 'സമയബോധത്തിന്റെ സാഹസികയാത്രകൾ' എന്ന തലക്കെട്ട് നൽകിയത് ഒരേ സമയം സർഗ്ഗാത്മകവും യുക്തി സഹവുമാകുന്നു. ആധുനികവാദനിരൂപണം വാക്കുകളുടെ ഭംഗിമാത്രമല്ല ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. അതിനപ്പുറത്തേക്ക് ആ കൃതി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രാഷ്ട്രീയത്തെക്കൂടി പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു എന്നതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ് ഈ തലക്കെട്ടുകൾ.

ഇത്തരത്തിൽ നിരൂപണത്തെ സർഗ്ഗാത്മകമാക്കുവാൻ ആധുനികതാവാദ നിരൂപകർക്ക് സാധിച്ചു.

ലൈംഗികതയുടെ തുറന്നെഴുത്ത്, സർഗ്ഗാത്മകത, ഭാഷ, ശൈലി വിവിധ ദർശനങ്ങളുടെ ഏകീകരണം തുടങ്ങിവയവകൊണ്ടെല്ലാം ആധുനികതാവാദ നിരൂപണം ആധുനികതാവാദ മലയാള സാഹിത്യത്തെ കൃത്യമായി ഉൾക്കൊണ്ടു.

സഹായക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

അപ്പൻ. കെ.പി, 1973, ക്ഷോഭിക്കുന്നവരുടെ സുവിശേഷം, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.

അപ്പൻ കെ.പി, 1996, സമയപ്രവാഹവും സാഹിത്യകലയും, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം

അപ്പൻ കെ.പി, 1978, തിരസ്കാരം, നാഷണൽ ബുക്സ്, കോട്ടയം.

നരേന്ദ്രപ്രസാദ്. ആർ, 1989, നിഷേധികളെ മനസ്സിലാക്കുക, ഗ്രന്ഥകർത്താവിനാൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടത്, വിതരണം നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം.

നരേന്ദ്രപ്രസാദ്. ആർ, 1986, ഭാവുകത്വം മാറുന്നു. ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.

നരേന്ദ്രപ്രസാദ്. ആർ 1999, എന്റെ സാഹിത്യ നിരൂപണങ്ങൾ, ഡി.സി. ബുക്സ് കോട്ടയം.

രാജകൃഷ്ണൻ. വി, 1997, ചെറുകഥയുടെ ഛന്ദസ്സ്, മാതൃഭൂമി, കോഴിക്കോട്.

 ISSN: 2582 - 2594